

ISSN 0973-3264

ସପ୍ତର୍ଷି

ତୃତୀୟ ସଂଖ୍ୟା - ୨୦୧୯

(ଜୁଲାଇ - ସେପ୍ଟେମ୍ବର)

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା
ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ସମାଲୋଚନା ବିଭାଗ :-			
୧-	ଶବ୍ଦ ଚେତନରେ ମୁହିଁତ କବିତାର ବିଷୟ ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ଓ ସାଧାରଣ ମଣିଷ	ଦିବ୍ୟଜିଣ୍ଠୋର ଦେବତା	୧
୨-	ଖାଠିଏ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ଅସ୍ଥିତ୍ୱବାଦୀ ଜୀବନବୋଧ	ଡ. ବାଳକୃଷ୍ଣ ବେହେରା	୭
୩-	ଆଦିବାସୀ ଚଳାମ ଙ୍ଗରେଜ ସରକାର : ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା ଉପନ୍ୟାସ	ଆଶୁତୋଷ ରାଉତ	୨୧
୪-	ସାହିତ୍ୟର ଚିତ୍ରପତ୍ରରେ "କୁହୁଳ ବାସ୍ତବବାଦ"	ଦିବ୍ୟରଞ୍ଜନ ସାହୁ	୨୯
୫-	ସମ୍ବଲପୁରୀ ନୃତ୍ୟର ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ଏହାର ବିକାଶଧାରା	ମୋହିତ କୁମାର ସାହି	୩୫
୬-	କନ୍ଧ ଜନଜାତି, ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ସଚିତ୍ର ବକ୍ତବ୍ୟରେ କନ୍ଧ ଲୋକଗୀତର ବାହୁତ ପରିଧି	ଡକ୍ଟର ରୁଦ୍ରାଣୀ ମହାନ୍ତି	୩୯
୭-	ରାଜାଭାଗିର ଶିଳ୍ପୀ : ଏକ ଅନୁଶୀଳନ	ଦୁର୍ଗାଶିଖ ପଟ୍ଟନାୟକ	୪୫
୮-	କବି ଗଙ୍ଗାଧରଙ୍କ କାବ୍ୟ ସାଧନାର ଆଦ୍ୟ ଉଲ୍ଲାସ - 'ରସରଞ୍ଜକ'	ଜ୍ୟୋତି ରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର	୫୧
୯-	ସରାଜ କବିଙ୍କ କଳମରେ ସର୍ଣ୍ଣପୁରୀ ସୋନପୁର : ଏକ ଅନୁସନ୍ଧିଷା	ବ୍ରଜମୋହନ ମେହେର	୫୭
୧୦-	ଏଇ ଭାରତ ବର୍ଷେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅ.....	ଶ୍ରୀମାନ୍ ଜୟ କୁମାର ଦାଶ	୬୨
୧୧-	ସୁବୋଧ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଏକ ଚେତନାଧର୍ମୀ ନାଟକ 'ସାତାଅସାତା'	ସବିତାବାଳା ନାୟକ	୬୪
୧୨-	ବଲାଙ୍ଗୀର ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଗୀତରେ ନାରୀଜୀବନ : ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟା	ସନ୍ଧ୍ୟାରାଣୀ ସାହୁ	୬୮
୧୩-	ସାଧାରଣ ସମାଜର ମୃତ୍ୟୁ ସଂଘାର ଓ ଧର୍ମ ଧାରଣା	ଠାକୁର ଚରଣ ମାରାଣ୍ଡି	୭୪
୧୪-	କୁଲି ଜନଜାତିର କଳାସା ଯାତ୍ରା	ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅନନ୍ତ ମେହେର	୮୦
୧୫-	ରାଜକବି କୃଷ୍ଣସିଂହଙ୍କ 'ହରିବଂଶ'	ଅକଳା ମିଶ୍ର	୮୪
୧୬-	ଏକ ଉପସ୍ଥାପିତ ଚେତନା କବିତାସୁ କାବୀଚରଣ	ଡକ୍ଟର ଶୁକମୁନି ମେହେର	୯୩
୧୭-	ମନୋଜ ଦାସଙ୍କର ଉପନ୍ୟାସ 'ତନ୍ତ୍ରାଲୋକର ପ୍ରହରା' : ଏକ ଅନୁଶୀଳନ	ସଂଦିତା ପ୍ରଧାନ	୯୭
୧୮-	ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରବଚନରେ ସମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ	ସତ୍ୟଜିତ ଦାସ	୧୦୪
୧୯-	'ହୋ' ସମାଜରେ ବିବାହ ପ୍ରଥା	ନିବେଦିତା ପାତ୍ର	୧୦୮
୨୦-	ପ୍ରତୀକରେ ମନସ୍କରୁତ ପ୍ରୟୋଗ : ପ୍ରସଙ୍ଗ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସ	ପୁଷ୍ପିତା ଶୁକ୍ଳ	୧୧୮
ଅନୁବାଦ ଗଳ୍ପ :-			
୨୧-	ବିଷ୍ଣୁ	ମୂଳଲେଖା ରୁଲକାର ଅନୁବାଦ - ଡ. ଜାଣେଶ୍ୱର ବଡ଼େଇ	୧୨୫
କବିତା ବିଭାଗ :-			
୨୨-	ଝର୍କା	ଶମ୍ଭୁନାଥ ଦାସ	୧୨୯
୨୩-	ରୁଲ ପକାଇ ଦୂରେ ସୁଦୂରେ...	ମାଧବାନନ୍ଦ ପାତ୍ର	୧୩୦
୨୪-	ପର୍ବେ କାଗଜ	ଅଜିତ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୩୧
୨୫-	ଦୁଃଖ	ଅର୍ଜୁନ ମେହେର	୧୩୨

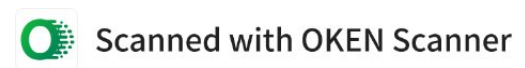
ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ଚେତନା କବିତରୁ କାଳୀଚରଣ

ଡକ୍ଟର ଶୁକମୁନି ମେହେର

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ ପ୍ରଣେତା, ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଓଡ଼ିଆ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାନସିହକ ଭାଷାରେ : "It was Kali Baboo who made acting a natural art on the Orisa stage - a much more difficult thing than the artificial, formal and stereotyped performance of the old days. He was made dialogue natural too and has used music for excellent stage effects. As a matter of fact Kali Baboo's plays have become attractive and popular more for their music than for real dramatic art."

କବିତରୁ କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏକାଧାରରେ ଥିଲେ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ କବି, ନାଟ୍ୟକାର, ମଞ୍ଚ ଅଭିନେତା, ଗୀତିକାର, ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ଓ ନୃତ୍ୟ ବିଶାରଦ । କାଳୀବାରୁ ନିଜସ୍ୱ ଉଦ୍ୟମରେ 'ଓଡ଼ିଶା ଚ୍ୟୁର୍ବର୍ଷ' ଗଠନ କରି ସେଇ ଥିଏଟରରେ ନିଜସ୍ୱ ରଚିତ ନାଟକ ଓ ଅନେକ ରାସଲୀଳା ମଞ୍ଚସ୍ଥ କରାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଓ ମଞ୍ଚସ୍ଥ ରାସଲୀଳା ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀରାଧା, ପ୍ରୀତି ସୁଧାକର, ବନ ବିହାର, କୌତୁକ ଚିନ୍ତାମଣି ଆଦି ଲୋକପ୍ରିୟ ରାସଲୀଳା ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟକର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା । କାଳୀବାରୁଙ୍କ ରଚିତ ନାଟକ ଗାର୍ଲସ୍କୁଲ, ଭାତ, ବୁଲ୍‌ନ, ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଅଭିଯାନ, ରକ୍ତମାଟି, ରକ୍ତ ମୟାର, ଜୟଦେବ ପ୍ରଭୃତି ଅନେକ ସାମାଜିକ, ଐତିହାସିକ ନାଟକ ତାଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଭାର ସ୍ୱସ୍ତର ବହନ କରିଛି । ରାମନବମୀ ଓ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ସମୟରେ ପରିବେଷିତ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଯାତ୍ରା, ସୁଆଙ୍ଗ, ପାଲା, ଗୀତ ମତ ଆଦି ଦ୍ୱାରା ସେ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସହଜାତ ବିପ୍ଳବଦାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଭାରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ୧୯୨୬ ମସିହାରେ ପୁରୀର ଗଜପତି ମହାରାଜ ତାଙ୍କୁ କବିତରୁ ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

୧୯୦୦ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୨୩ ତାରିଖ ଦିନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ବଡ଼ମାଠାରେ ନାଟ୍ୟାତ୍ମକ କବିତରୁ କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲା । ସେ ନ'ବର୍ଷ ବୟସରୁ କବିତା ଲେଖା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୧୯୨୫ ମସିହା ବେଳକୁ କାଳୀ ବାରୁଙ୍କ ବୟସ ୨୫ ବର୍ଷ । ଚରୁଣ ବୟସରୁ କାଳୀବାରୁଙ୍କ ନାଟ୍ୟ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ । ସେତେବେଳକୁ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ତାର ପଞ୍ଚମ ଦଶନ୍ଧି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଷଷ୍ଠ ଦଶନ୍ଧିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ତାର ପରିମାଣାତ୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କମ୍ ହେଲେ ହେଁ ଗୁଣାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବା ଉତ୍କର୍ଷ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଦୌ ହେୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କାଳୀଚରଣଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ମଞ୍ଚୋପଯୋଗୀ ନାଟକ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଏବଂ ନାଟକକୁ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତି, କଳା, ପରମ୍ପରାର ପୁତ୍ର ଦେଇ ସୁନ୍ଦର ଓ ସରସ କରି ଗଢ଼ି ତୋଳିବା । ସେହି ମନୋକାମନା ଧିରେ ଧିରେ ସଫଳତା ଲାଭ କଲା । ସେ ପୁଣି ହାତଗଣତି କେତେ ଖଣ୍ଡ ନାଟକ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହାନ୍ତି, ତାଙ୍କର ସୁକନଶାଳ ପ୍ରତିଭା ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ଜଗତକୁ କରିଛି ସମୃଦ୍ଧଶାଳୀ ଓ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟକାର, ଅଭିନେତା, ନାଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଞ୍ଚ ପରିଚଳକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ତେଣୁ କାଳୀବାରୁଙ୍କ ଯୁଗକୁ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ କହିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରାଣପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟକୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ ନାଟକ । ଯେଉଁ ନାଟକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭରି ରହିଛି ମାନବ ସମାଜର ନିଖୁଣ ମର୍ମସୂକ୍ଷ୍ମ ଚିତ୍ରଲିପି । ସତରେ, ସାଧାରଣ କଥା ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଅସାମାନ୍ୟତା କୁଟି ରହିଥାଏ ତାହା ତାଙ୍କ ନାଟକ ଦର୍ଶନ ନ କଲେ ଉପଲବ୍ଧ କରିହେବ ନାହିଁ । ଭାବ, ଭାଷା, ରସ, ରୂପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନର ତାଙ୍କ ନାଟକଗୁଡ଼ିକରେ ସମ୍ମିଶ୍ରଣ ଘଟିଥାଏ ।

“ଓଡ଼ିଶା ଥିଏଟର”ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା କବିଚନ୍ଦ୍ର କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ନାଟ୍ୟାକୃତିଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଯେଉଁ କେତୋଟି ନାଟକ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଭିନୀତ ହେଉଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ବଙ୍ଗଳା ନାଟକର ଅନୁବାଦ କିମ୍ବା ଛାୟାରେ ରଚିତ ନାଟକ କହିଲେ କିଛି ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । କେଶବ ମହାପାତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବୃନ୍ଦା ଶୁଣି ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ରକ୍ଷାକରି କାଳୀଚରଣ ‘ଲକ୍ଷ୍ମୀ’ ନାଟକ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଏହି ନାଟକ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ସମୟରେ ଲିଖିତ । ଏହି ନାଟକରେ ମଧ୍ୟ ନାଟ୍ୟକାରଙ୍କ ଅପୂର୍ବ କଳାକୃତ୍ତିତାର ଓ ପ୍ରକାଶମାଧୁରୀର ସୁନ୍ଦର ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହା ବ୍ୟତିରେକେ ସେ ଅନେକ ପୌରାଣିକ ନାଟକ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ‘ମୃଗୟା’, ‘ଶକୁନ୍ତଳା’ ଓ ‘ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର’ ।

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସମାଲୋଚକ ମାଥ୍ୟୁ ଆରନୋଲ୍ଡ୍‌ଙ୍କ ମତାନୁସାରେ ‘Literature is the mirror of society’ ‘ସାହିତ୍ୟ ହେଉଛି ସମାଜର ପ୍ରତିଛବି’ । ତେଣୁ ସେହି ସମାଜଠାରୁ କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉପାଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଅନେକ ସାମାଜିକ ନାଟକ । ସେହି ସାମାଜିକ ନାଟକଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି- ‘ପ୍ରତିଶୋଧ’, ‘ଆହୁତି’, ‘ଗାର୍ଲସ୍କୁଲ’ ପ୍ରଭୃତି । ‘ପ୍ରତିଶୋଧ’ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସାମାଜିକ ନାଟକ । ଏ ବିଷୟରେ ନାଟ୍ୟାକାରଙ୍କ କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମକାବନୀ ଗ୍ରନ୍ଥ “କୃମାରଚକ”ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ “ଏହାପରେ ‘ପ୍ରତିଶୋଧ’ ଓ ‘ଆହୁତି’ ନାମକ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ସାମାଜିକ ନାଟକ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବେ ଲେଖିଲି ଓ ଏହା ଲୋକଙ୍କର ଗୁଡ଼ିକର ହେଲା । ତେଣୁ ମୋର ସାହସ ବଢ଼ିଲା ।” ‘ପ୍ରତିଶୋଧ’ ନାଟକ ହାସ୍ୟରସାତ୍ମକ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ନାଟକର ଛତ୍ରେ ଛତ୍ରେ ଦୁଃଖସହଣାର କାରୁଣ୍ୟ ଚିତ୍ର ଉକ୍ତି ଉଠିଛି । ବହୁବିବାହ ଓ ଗାଁ ସାହୁକାର ମହାଜନ ମାନଙ୍କର ଧନ ଲୋଲୁପତା, ସାଧାରଣ ଜନତା ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଆଦି ସାମାଜିକ ସମସ୍ୟାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଉକ୍ତ ନାଟକର ସୃଷ୍ଟି । ଦ୍ଵିତୀୟ ସାମାଜିକ ନାଟକ ରୂପେ ‘ଆହୁତି’ ଆମର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ‘ଆହୁତି’ ନାଟକ ତୃତୀୟ ସାମାଜିକ ନାଟକ ‘ଗାର୍ଲସ୍କୁଲ’ ପରେ ଅଭିନୀତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ କବିଚନ୍ଦ୍ର

ଗ୍ରହାବଳୀରେ ‘ଗାର୍ଲସ୍କୁଲ’ ପରେ ଏହା ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି । ଅସଂସ୍କୃତ ବିବାହ ଓ ତତ୍ତ୍ଵନୀତ ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ ନାଟକର କଳେଚର ପରିପୁଷ୍ଟ ।

୧୯୪୨ ମସିହା ଫେବୃଆରୀରେ ରଚିତ ହୋଇଥିଲା ନାଟକ ‘ଗାର୍ଲସ୍କୁଲ’ । କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ‘ଗାର୍ଲସ୍କୁଲ’ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ସାମାଜିକ ନାଟକ । ଏହି ନାଟକ ‘ଓଡ଼ିଶା ଥିଏଟର’ ଦ୍ଵାରା ଅଭିନୀତ ହୋଇ ହଜାର ହଜାର ଦର୍ଶକଙ୍କ ସ୍ଵୀକୃତି ପାଇଥିଲା । ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ନାରୀଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷିତ ଏହି ନାଟକଟି ତଥାକଥିତ ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକଯୁବତୀ ମାନଙ୍କର ନୀତିହୀନ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଜୀବନର ବିଷମ ପରିଣାମ ପ୍ରତି ଆଲୋକପାତ କରିଛନ୍ତି ନାଟ୍ୟକାର କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ।

‘ଗାର୍ଲସ୍କୁଲ’ ପରେ କାଳୀଚରଣ ରଚନା କଲେ ନାଟକ ‘ରୁମ୍‌ନ’ । ଗୋଟିଏ ହରିଣୀ ତା’ର ଶିଶୁକୁ ସ୍ଵେଦରେ ଝରୁଥିବାର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଆତ୍ଵବିଭୋର ହୋଇ ସେ ରଚନା କଲେ ନାଟକ ‘ରୁମ୍‌ନ’ । ମଦନ ଓ ପ୍ରେମ ନାଟକର ଦୁଇ ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର । ଉଭୟଙ୍କର ଖେଳକୌତୁକରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ନାଟକ ଏବଂ ସେ ଉଭୟଙ୍କର ମିଳନରେ ନାଟକର ପରିସମାପ୍ତି । ‘ରୁମ୍‌ନ’ ଏକ ଏଭଳି ନାଟକ ଯାହା ସମସାମୟିକ ରାଜନୀତି ଓ ସାମାଜିକ ଘଟଣାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଏହା ଏକ କାଳ୍ପନିକ ଆଖ୍ୟାନମୂଳକ ନାଟକ । ସଙ୍ଗୀତର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ନାଟକରେ ପରିଲକ୍ଷିତ । ନାଟକର ଭାଷା, ସଙ୍ଗୀତ, ସଂଳାପ ଉଚ୍ଚାରଣ ଶୈଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏ ନାଟକଟି ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ଓ ପ୍ରାଣକୁ ଆଲୋଡ଼ିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଥିଏଟର ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ ଶତାଧିକ ରଚନା ଧରି ଅଭିନୀତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଆଣି ଦେଇଛି ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ।

ସେହିପରି ନାଟ୍ୟକାର କାଳୀଚରଣଙ୍କ ‘ପରିବର୍ତ୍ତନ’ ଏକ ସଂସ୍କାରଧର୍ମୀ ଶିକ୍ଷାମୂଳକ ନାଟକ । ମଦ୍ୟପାନ ଓ ବେଶ୍ୟାସତ୍ତ୍ଵ ହେବା ଦ୍ଵାରା ମଣିଷ ଜୀବନର ପରିଣତି କିପରି ଭୟଙ୍କର ଓ ବିଷମୟ ହୁଏ, ତାକୁ ହିଁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଉକ୍ତ ନାଟକ ମାଧ୍ୟମରେ ।

ଉକ୍ତକବି ଜୟଦେବଙ୍କର ଜୀବନଚରିତ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ନାଟକ ହେଉଛି ‘ଜୟଦେବ’ ।

ଓଡ଼ିଶାର କବି ଜୟଦେବଙ୍କୁ ବଙ୍ଗାଳୀ ବୋଲି ଏକ ବଙ୍ଗାଳୀ ଉପାଧିରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାରେ ବଙ୍ଗାଳୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ଚ୍ୟୁତ ହୋଇ ଏହିଭଳି ଏକ ନାଟକର ପରିକଳ୍ପନା କରିଥିଲେ ନାଟ୍ୟକାର କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଏ ନାଟକରେ ମହାକବି ଜୟଦେବଙ୍କ ଜୀବନାଲୋଚ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କର ଚଳନାଚରଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ ହୋଇଛି । 'ଜୟଦେବ' ନାଟକ କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଏକ ସାର୍ଥକ ଦୃଷ୍ଟି ।

କବିଚନ୍ଦ୍ର କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ଅମର ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ନାଟକ 'ଭାତ' । ଭାତ ହେଉଛି ଏ ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ସମସ୍ୟା । ଓଡ଼ିଶାର ଏହି ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି ଯେଉଁଠି ମଣିଷମାନେ ଦୁଇଓଳି ମୁଠାଏ ଖଇବରୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୯୪୩ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲା, ଲୋକମାନେ ଖାଇବାକୁ ନ ପାଇ ପୋକମାଛି ଚାରି ମଲେ । ସେହି ସମୟର ଅଭାବ ଅନଟନର ଚିତ୍ର, ତା'ର ନିରାକରଣର ଉପାୟ, ଦେଶର ପରିସ୍ଥିତି ଆଦିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି 'ଭାତ' ନାଟକରେ । 'ଭାତ' କେବଳ ଏକ ସମସ୍ୟାମୂଳକ ନାଟକ ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ବୈପ୍ଳବିକ ଚିନ୍ତାଧାରାର ନାଟକ । ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସାମାଜିକ ନାଟକ ଗଣନା କରିବା ପରେ ନାଟ୍ୟକାର କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ଗଣନା କଲେ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଦର ନାଟକ 'ଚକ୍ରୀ' । ଏହାର କଥାବସ୍ତୁ ଐତିହାସିକ କାବ୍ୟ ମହାଭାରତ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହି ନାଟକ ଅର୍ଦ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଛନ୍ଦରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ସାଙ୍ଗାତିକ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ, ବ୍ୟକ୍ତିକ ସୁଖମା, ନାଟକୀୟ ଦୃଢ଼ ଓ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ନାଟକର ମନକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିପାରିଛି ।

'ଅତିବଡ଼ି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ' ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଐତିହାସିକ ନାଟକ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଜୀବନର ଅଂଶମୟ ଜୀବନ ଚିତ୍ର ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

ନାଟ୍ୟକାର କାଳୀଚରଣଙ୍କ 'ଅଭିଯାନ' ହେଉଛି ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କୃତି । ୧୯୪୬ ମସିହାରେ ଏହି ନାଟକଟି ରଚିତ ହୋଇଛି । ଅଭିଯାନ ନାଟକ ସମ୍ପର୍କରେ ନାଟ୍ୟକାର କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ କହିଛନ୍ତି- "ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସିପାହୀ

ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ମୋ ମନ ଭିତରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ପୂଜା କରେ । ତାହା ଛଡ଼ା ମୁଁ ଏହି ଚିନ୍ତାଟିକୁ ପ୍ରସର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛେ । ନାଟକ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକ ମନରେ ଦେଖିବେଇବବୋଧ ଚେତନା ଆଣି ଦେବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ 'ଅଭିଯାନ' ନାଟକ ଲେଖିଥିଲି" । ଏହା ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଐତିହାସିକ ନାଟକ । 'ଅଭିଯାନ' ଗଳପତି ମହାରାଜା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବଙ୍କ କାହ୍ନୁ ଅଭିଯାନ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଦୃଷ୍ଟି । 'ଅଭିଯାନ' ନାଟକର ମୁଖ୍ୟ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ତା'ର ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତୁବିନ୍ୟାସ ପରିପାଟୀ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣା, ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଚରିତ୍ର ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପରିକଳ୍ପିତ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ ଓ ରାଣୀ ପଦ୍ମାବତୀ ଉଭୟ ନାୟକ ନାୟିକାଙ୍କୁ ନାଟ୍ୟକାର କାଳୀଚରଣ ନିଜ ହୃଦୟର ସକଳ ସ୍ନେହ ମମତା ସକଳ କେମଳ ଭାବ ଓ ହୃଦୟବତ୍ତା ଦେଇ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । 'ଅଭିଯାନ' ନାଟକରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରସ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲେ ହେଁ ଏହାର ମୂଳଭାବ ହେଉଛି ଦେଶାତ୍ମବୋଧ । 'ଅଭିଯାନ' ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତାର, କଳା ସଂସ୍କୃତିର ଏକ ମୂର୍ତ୍ତିମତ ପ୍ରତୀକ । ଆଜିକା ଓ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏବଂ ମଞ୍ଚକଳାର ସଫଳତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କାଳୀଚରଣଙ୍କ ଏହା ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାଟ୍ୟକୃତି ।

'ରକ୍ତମାଟି' ନାଟକଟି ନାଟ୍ୟକାରଙ୍କ ଏକ ଅନବଦ୍ୟ କୃତି । ଉକ୍ତ ନାଟକଟିରେ ଶୋଷକ ଓ ଶୋଷିତର ଚିତ୍ର ଖୁବ୍ ମର୍ମଦର୍ଶୀ । ଏହି ନାଟକର ରଚନାକାଳ ୧୯୪୭ ମସିହା । ମୁନାପାଖୋର ପୁଞ୍ଜିପତିର ଦୁର୍ନୀତି, ଦୁରାଚର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଗ୍ରାମର ଜଣେ ପାଠୁଆ ଯୁବକର ସେବା ଓ ତ୍ୟାଗ ଉପରେ ନାଟକଟି ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ । ଏହି ନାଟକର ନାୟକ ଜଣେ ବିପ୍ଳବୀ କବି । ନାଟକଟିରେ ନାୟକ ବିଜୟ ଓ ଲତାନାମ୍ନୀ ଏକ ହରିଜନ ବାଳିକା ସେ ନାଟକର ନାୟିକା । ପ୍ରତିନାୟକ ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ ସେଠି ଗଙ୍ଗାଦାସର ଚରିତ୍ର । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଲତା ଓ ବିଜୟ ଜନ୍ମଭୂମିର ମାୟା କାଟି ଅଜଣା ପଥର ଯାତ୍ରା ହୋଇଛନ୍ତି । 'ରକ୍ତମାଟି' କାଳୀଚରଣଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାଟ୍ୟକୃତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ । ଏହି ନାଟକଟି ପାରମ୍ପରିକ ରୀତିକୁ ପରିହାର କରି ଏକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀରେ ପରିବେଷିତ ହୋଇଛି ।

ପାପନାଶିନୀ ଦଶରୂପା ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମହିଷାସୁର ବଧ ଉପାଖ୍ୟାନକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ନାଟ୍ୟକାର 'ଦଶରୂପା' ନାଟକ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଏହା ପୌରାଣିକ କଥାବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଓ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପ୍ରିତାକ୍ଷର ଛନ୍ଦରେ ରଚିତ । ମାଁ ଦୁର୍ଗାଙ୍କର ମହିମା ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

୧୯୪୭ ମସିହାରେ ରଚିତ 'ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଉତ୍କଳ' ନାଟକ ନାଟ୍ୟାଭିଧାନ କବିଚନ୍ଦ୍ର କାଳୀଚରଣଙ୍କର ଏକ ଅନବଦ୍ୟ ସଫଳ କୃତି । ଏଥିରେ ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍କଳର ଗୌରବମୟ ଇତିହାସର ସୁନ୍ଦର ସାବଳୀଳ ଚିତ୍ର ରୂପାୟିତ ।

ଇତିହାସକୁ ଭିତ୍ତି କରି ନାଟକ 'ରକ୍ତ ମନ୍ଦାର' ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ତହିଁରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଓ ବାଲିର ଇତିହାସ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ଜନଶ୍ରୁତିକୁ ନେଇ ନାଟକଟି ରଚିତ । ବାଲିରାଣୀ ଶୁକଦେଈଙ୍କର ବୀରଭୃଗୁଆ ଓ ମହନୀୟତାର ଅପୂର୍ବ କାହାଣୀ ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ । ଏହାର ସଂଳାପ ରଚନା ଓ ଚରିତ୍ରଚିତ୍ରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ।

'ଇନ୍ଦ୍ରଦେବ' ନାଟକ ପରି 'ସାରଳା ଦାସ' ମଧ୍ୟ ଏକ ଚରିତ୍ରମୂଳକ ନାଟକ । ଓଡ଼ିଆ ମହାଭାରତର ପ୍ରଣେତା ମାଟିର ମହାକବି ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ଜୀବନବୃତ୍ତକୁ ଭିତ୍ତିକରି ନାଟକଟି ରଚିତ । ଏହା ୧୯୫୪ ମସିହାରେ ରଚିତ ହୋଇ ଅଭିନୀତ ହୋଇଥିଲା । ନାଟ୍ୟକଳା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କାଳୀଚରଣଙ୍କ 'ସାରଳା ଦାସ' ଏକ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ସୃଷ୍ଟି ।

ଓଡ଼ିଆ ଗଦ୍ୟ ସାହିତ୍ୟରେ ଫକୀର ମୋହନ ପଣ୍ଡି ନାଟ୍ୟସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ କବିଚନ୍ଦ୍ର କାଳୀଚରଣ ଜଣେ ଯୁଗପୁଞ୍ଜୀ । ତାଙ୍କର ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ସାଧନା ବଳରେ ସେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ କଳାଜଗତକୁ ନୂତନ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରାର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉପରେ ନିଜର ଶ୍ରମ ଓ ସାଧନା ବଳରେ ସେ ଯେଉଁ ନାଟ୍ୟସୌଧ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ତା'ର ବିଲୟ ନାହିଁ ।

ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରକୋଟର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ
ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ, ଜ୍ୟୋତିବିହାର, ବୁର୍ଲା

ସହାୟକ ଗ୍ରନ୍ଥସୂଚୀ :

- ୧. ମାନସିଂହ ମାୟାଧର, ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ, ଗ୍ରନ୍ଥମନ୍ଦିର, ବିନୋଦବିହାରୀ, କଟକ-୨, ଷଷ୍ଠ ସଂସ୍କରଣ-୧୯୯୭
- ୨. Mansing Mayadhar, A History of Oriya Literature, Sahitya Akademi, Ravindra Bhawan, New Delhi, third printing-2012.
- ୩. ଦାସ ଡଃ ହେମନ୍ତ କୁମାର ଦାସ, ନାଟ୍ୟାଲୋକରେ ମନୋରଂଜନ, ଦିବ୍ୟଦୂତ ପ୍ରକାଶନୀ, ରାଜାବଗିର, କଟକ-୯, ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ-୨୦୧୬ ।
- ୪. ଦାସ ସର୍ବେଶ୍ଵର, ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା, ଭୁବନେଶ୍ଵର, ୧୯୯୪ ।

